

Sygnatura akt III AUz 132/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Goss-Kokot

SSA Ewa Cyran /spr./

Sędziowie: **del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans**

Protokolant: **insp.ds.biurowości** Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy H. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia H. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

dnia 2 marca 2011 r. sygn. Akt VIII U 1441/10

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

del.SSO Katarzyna Schonhof-Wilkans SSA Dorota Goss-Kokot SSA Ewa Cyran

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu postanowieniem z 2 marca 2011 roku w sprawie VIII U. 1441/10 z odwołania H. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P. z 23 kwietnia 2010 roku, odrzucił odwołanie jako wniesione po terminie.

Odwołująca złożyła zażalenie na postanowienie zarzucając naruszenie art. 477⁹ § 3 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że odwołująca nie wykazała należycie powodów złożenia odwołania po terminie, jak i tego, że nastąpiło to z przyczyn od niej niezależnych,.

Skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości i uwzględnienia odwołania przez nią wniesionego 2 czerwca 2010 roku oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należało, że zażalenie odwołującej na postanowienie z 2 marca 2011 roku o odrzuceniu odwołania zostało przez Sąd I instancji odrzucone jako spóźnione. Odwołująca wszczęła kontrolę instancyjną i tego orzeczenia, która ostatecznie zakończyła się wydaniem przez Sąd Okręgowy postanowienia z 24 listopada 2014 roku o przywróceniu terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z 2 marca 2012 roku.

Kwestia zasadności odrzucenia odwołania od decyzji ZUS była wyłącznym przedmiotem rozpoznania przez Sąd Apelacyjny.

Zgodnie z treścią art. 4779 § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

Organ rentowy, o którym mowa w § 1, przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu z zachowaniem przepisów odrębnych. Organ ten, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu (§2).

Na mocy § 3, sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Sąd I instancji uznał, że opóźnienie z jakim odwołująca złożyła odwołanie było nieznaczne, jednakże nie można przyjąć aby było usprawiedliwione. W sytuacji, w której odwołująca nie odebrała decyzji osobiście, powinna była ustalić to, kiedy nastąpiło doręczenie, zwłaszcza, że decyzja zawierała ściśle pouczenie o terminie na wniesienie odwołania.

Nadto Sąd I instancji podkreślił, że odwołująca wskazywała odmiennie okoliczności świadczące o tym, kiedy sama zapoznała się z decyzją.

Skarżąca w zażaleniu zaznaczyła, że bezspornym jest fakt, iż wraz z mężem nie była obecna przez kilka dni w domu, podczas gdy decyzja organu rentowego została doręczona, a odebrała ją 80 letnia teściowa H. W.. Po powrocie, od teściowej odwołująca uzyskała informację, że przesyłka została odebrana 5 maja 2010 roku. Pozostawała zatem w błędnym i usprawiedliwionym przekonaniu co do daty doręczenia decyzji ZUS.

Sąd II instancji podzielił stanowisko skarżącej.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia uznać należało okoliczność, że odwołująca w zażaleniu podnosiła, iż to teściowa przekazała jej decyzję organu rentowego a przesłuchiwana na rozprawie oświadczyła, że być może sama znalazła przesyłkę. Istotnym jest, że od teściowej uzyskała informację, że przesyłka ta została dostarczona 5 maja 2010 roku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wiarygodne i spójne z powyższym są twierdzenia odwołującej zawarte w zażaleniu, jakoby przed wyjazdem prosiła teściową o nie odbieranie korespondencji w czasie nieobecności swojej i męża. Skarżąca pozostawała w przeświadczeniu, że jej prośba została spełniona, a skoro tak, to logicznym jest, że mogła uznać, iż decyzja została dostarczona 5 maja 2010 roku. Zatem H. W. składając odwołanie od decyzji była przekonana, że czyni to z zachowaniem odpowiedniego terminu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie na podstawie art. 398 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

del.SSO Katarzyna Schonhof-Wilkans SSA Dorota Goss-Kokot SSA Ewa Cyran